

Un diàleg al voltant de la cultura obre una sèrie de debats sectorials sobre les necessitats de Barcelona

written by Redacció Unilateral | 31 de maig de 2018

La Nau Bostik, una nau industrial recuperada per veïns i voluntaris del barri de la Sagrera, ha estat aquest dimarts al vespre l'escenari de "**Cultura i ciutat: Diàleg sobre creació a Barcelona**", el primer dels debats sectorials organitzat per l'equip impulsor de Primàries Barcelona, encapçalat per Jordi Graupera. En un debat en profunditat sobre la realitat del sector cultural de la ciutat, es van intercanviar opinions per emmarcar les necessitats i mancances dels creadors artístics a la ciutat.

"No estic buscant gent afí ni al meu projecte ni a les meves idees, ni estic buscant la mena d'acte en què tothom és un figurant. Al contrari: hem convocat artistes i gestors culturals que pensin diferent, tant de mi com els uns dels altres, i que tenen ganes de compartir-ho i d'explicar la seva experiència", va exposar **Jordi Graupera**.

Durant el col·loqui, sis convidats i el mateix Graupera, van desgranar, al llarg de dues hores, la seva visió de com viu un creador a la ciutat i d'allò que cal afavorir perquè la cultura arrelí socialment, començant amb allò més bàsic: l'educació.

Xavier Basiana, arquitecte, fotògraf, impulsor del projecte cultural de la nau Ivanow i fundador de la Nau Bostik, va explicar que "el model de la Bostik és extrapolable a altres ciutats perquè totes tenen espais abandonats susceptibles de ser recuperats a través d'iniciatives socials i sense cap

ajuda pública”.

Estel Solé, actriu, dramaturga, poeta i productora, reflexionava en veu alta: “si no es pot viure de la nostra feina és que no hi ha sector cultural a la ciutat. Viure de la cultura és bastant impossible. De fet, si la cultura està sobrevivint és per l’obstinació dels creadors malgrat els sous precaris que percebem”.

L’artista visual **Mireia C. Saladrígues** va anar un pas més enllà: “No hi ha una cultura política però tampoc hi ha una cultura de patrocini de la cultura. I el patrocini no ha de ser necessàriament públic. Per què les fundacions privades, per exemple, no patrocinen els artistes, tal com patrocinen estudis científics o mèdics? Avui dia la majoria de treballs s’estan tornant vocacionals”.

Eugènia Broggi, al capdavant de L’Altra Editorial des de 2014, apunta que part del problema rau en el fet que “falten lectors, i això s’ha de començar a fomentar des de les escoles. A més, cal ampliar la base de lectors en català, perquè creadors de casa nostra estan en una situació molt difícil”.

Maria Cabrera, poeta, correctora i professora universitària, va exposar: “Hi ha una normalització de la precarietat. Formo part de l’última baula en la cadena de producció d’un llibre i s’hi treballa de manera absolutament atomitzada. És fonamental assenyalar el desert associatiu en què ens trobem les persones que treballeu des de casa.”

Ramon Faura, músic, arquitecte i cap de l’àrea de socials a Elisava, afirmà: “El canvi no passa per l’artista o el productor. No fem falta. No calen productors culturals. Passa per educar.” “No tenim interioritzada la cultura. Protegim-la... preguntem-nos per què és necessària i alimentem el jardí perquè interressi a més gent.”

L’auditori, un centenar de directors teatrals, músics, actors,

gestors d'espais i també polítics entre els quals hi havia l'exconseller de Cultura, Ferran Mascarell i Laura Borràs –que va haver de marxar quan, just en aquell moment, Quim Torra va proposar-la com a nova consellera de cultura–. També hi van assistir figures clau de l'escena barcelonina com **Oriol Broggi, Sergi Belbel, Jaume i Jordi Banacolo**cha o **Núria Hosta**. **I l'editora Maria Bohigas, i el cantant David Carabén.**